

دوشنبه 20 دی 1395 - 10 ربیع الثاني 1437 - 9 ژانویه 2017

میرزا تقی خان امیرکبیر در حدود سال 1187 ش در روستای هزاوه در اراک به دنیا آمد.

قتا، "میرزا محمدتقی، خان، امیرکبیر" در کاشان، به دست، "ناصرالدین شاه قاجار"، (1230 ش)،

میرزا تقی خان امیرکبیر در حدود سال 1187 ش در روستای هزاوه در اراک به دنیا آمد. وی پس از طی مراحل پیشرفت و ترقی علمی و سیاسی به صدر اعظمی حکومت ناصرالدین شاه قاجار برگزیده شد و در طول چهار سال صدراعظمی خویش خدمات شایسته و فراوانی به ملت و حکومت نمود. اصلاح امور مالی، سر و سامان دادن به وضع ارتش، تلاش در رواج خودکفایی ملی، گسترش فعالیت‌های علمی و تأسیس مؤسسات آموزشی (مانند دارالفنون تهران) مبارزه با عقاید و انحرافات مذهبی، بی‌اعتنایی به خواسته‌ها و تهدیدات قدرت‌های خارجی و قطع ایادی و جاسوسان استعماری، از جمله فعالیت‌ها و تلاش‌های پیگیر او در این ایام بود. در این حال، درباریان به ویژه مادر ناصرالدین شاه که منافع خود را در خطر می‌دیدند شاه را تحریک کرده که امیرکبیر را از صدر اعظمی خلع نماید. سرانجام با جو سازی و شایعه پراکنی دولت‌های استعماری و ایادی داخلی آنان علیه امیرکبیر، ناصرالدین شاه وی را از صدارت خلع کرده و فقط عنوان فرمانده کل قشون را برای او باقی گذاشت. چند روز بعد او را به حکومت کاشان منصوب کرد و امیرکبیر را به طرف کاشان حرکت دادند که در حقیقت او را تبعید نمودند. آنگاه تمام عناصر مخالف داخلی و خارجی که در زمان صدارت امیرکبیر در کمین نشسته بودند، از ترس تغییر نظر شاه و عفو امیرکبیر، دست به دست هم دادند و حکم قتل او را از شاه گرفتند. سرانجام این صدراعظم لایق و با کفایت، در روز جمعه 18 دی ماه 1230 ش برابر با 18 ربیع الاول 1268 ق در 43 سالگی به قتل رسید و بدنش را در کربلا به خاک سپردند.

ارتحال فقیه بزرگوار آیت الله "سید محمد هاشم خوانساری چهارسوقی" (1279 ش) میرزا محمد هاشم خوانساری چهارسوقی در حدود سال 1199 ش (1235 ق) در خوانسار و در خانواده‌ای اهل علم و تقوا و فضیلت به دنیا آمد. تحصیلات ابتدایی را در خوانسار فرا گرفت و سپس از محضر پدر نامدارش، میرزا زین‌العابدین خوانساری بهره‌مند گردید. وی سپس راهی اصفهان شد و از دروس پرفیض حضرات آیات: شهید سید حسن مدرس، سید صدرالدین عاملی و حاجی کرباسی استفاده نمود. آیت‌الله چهارسوقی پس از این سال‌ها، از آیت‌الله مدرس، در 26 سالگی اجازه روایت و اجتهاد گرفت. سپس برای تکمیل معلومات و اندوخته‌های علمی به عراق مهاجرت کرد و با حضور در درس فقیه کامل، شیخ مرتضی انصاری، مفتخر به دریافت اجازه اجتهاد از دست آن بزرگوار گردید. میرزا هاشم چهارسوقی از آن پس به اصفهان مراجعت نمود و علاوه بر تشکیل حوزه درسی عظیم، صاحب فتوی و مرجع خاص و عام گردید و در اصفهان ریاست تام یافت. در حلقه درس این استاد کبیر، دانشمندان فرهیخته‌ای حضور داشتند که بعدها هر یک مدرسی سترگ و فقیهی صاحب نام شدند. در میان این شاگردان، حضرات آیات عظام: علامه سید محمد کاظم یزدی، شیخ الشریعه اصفهانی، حاج آقا رضا همدانی، شیخ هادی تهرانی، میرزا حسن نوری، شیخ محمدباقر اصطهباناتی، سید حسن صدر و سید ابوتراب خوانساری از بقیه مشهورترند. همچنین کتب ارزشمندی همچون الاستصحاب، منظومه‌ای در اصول فقه، مبانی الاصول، جواهرالعلوم و احکام الایمان و ده‌ها اثر دیگر از اوست. میرزا محمد هاشم چهارسوقی سرانجام در بیستم دی ماه 1279 ش، در هشتاد سالگی بدرود حیات گفت و در وادی السلام نجف اشرف به خاک سپرده شد.

رحلت عالم مجاهد، آیت الله "سید ابوالحسن انگجی تبریزی" مجتهد و فقیه اصولی (1317 ش) آیت‌الله سید ابوالحسن انگجی تبریزی در حدود سال 1243 ش (1282 ق) در انگج، یکی از محلات تبریز به دنیا آمد. وی ادبیات فارسی و عربی، نجوم، حساب و فقه و اصول را در تبریز خواند و سپس در 22 سالگی برای ادامه تحصیلات عازم نجف اشرف شد. آیت‌الله انگجی در آنجا از حوزه درس استدلالی فقهی و اصولی آیات عظام شیخ محمدحسن مامقانی، ملامحمد فاضل ایروانی و میرزا حبیب الله رشتی بهره جست و به درجه اجتهاد نائل آمد. ایشان سپس به تبریز بازگشت و به تحقیق، تألیف، تدریس و ارشاد مردم همت گماشت. آیت‌الله انگجی تبریزی از همان هنگام که فرمانده قوای رضاخان پهلوی در تبریز شئون اسلامی را زیر پا نهاد با مردم تبریز هم صدا شد و نسبت به آنان اعتراض کرد. همچنین ایشان در جریان کشف حجاب و تغییر لباس، علیه رضاخان موضع‌گیری کرد که منجر به دستگیری و تبعید او به سمنان شد. وی پس از بازگشت از تبعید، به حوزه درس خود پرداخت و کتاب‌هایی نیز در زمینه فقه و اصول تألیف کرد که برخی از آنها بدین قرارند: رساله سؤال و جواب، حاشیه وسایل شیخ انصاری، حاشیه بر مکاسب و کتاب ارث. این عالم ربانی سرانجام در 20 دی 1317 ش برابر با 18 ذی‌قعدة 1357 ق در 74 سالگی رحلت کرد.

وفات کریمه ی اهل بیت، حضرت فاطمه ی معصومه (س) در قم (201 ق) حضرت فاطمه ی معصومه (س)، خواهر گرامی امام رضا (ع) در سال 173 ق در مدینه به دنیا آمد. ایشان بانویی سخور، معلمی توانا و در زهد و تقوا برجسته بود. حضرت معصومه (س) یک سال پس از ورود برادرش به خراسان به قصد دیدار وی از مدینه به سمت خراسان حرکت کرد، اما پس از حوادثی که در شهر ساوه برای آن حضرت پیش آمد، بیمار شد. چون حضرت معصومه در شرافت و فضیلت شهر قم احادیثی را از پدران خود شنیده بود، عزم این شهر کرد و پس از هفده روز توقف در قم، به ملکوت اعلی پیوست. آن حضرت در قم مدفون است و آرامگاه با شکوه دختر امام موسی کاظم (ع) در قم، محفل و زیارتگاه مردم ودانشمندان با فضیلت است. همچنین

حوزه‌ی مهم علمی و دینی قم در کنار حرم ایشان شکل گرفته است.

امضاء قرارداد "یاشی" بین عثمانی و روسیه و پایان جنگ‌های قرن 18 اروپا (1792م) جنگ‌های بین امپراتوری عثمانی و روسیه تزاری از سلسله جنگ‌هایی است که در چند قرن منتهی به قرن بیستم میلادی به وقوع پیوست. از دلایل عمده این جنگ‌ها، کوشش روسیه جهت کشورگشایی و تسلط بر دریای سیاه و نیز رقابت پنهان دول اروپایی با روسیه بود که به تحریک عثمانی می‌پرداختند. عمده‌ترین جنگ این دو کشور در زمان کاترین دوم، امپراتوریس روسیه در نیمه قرن هجدهم شکل گرفت که به استقلال شبه جزیره کریمه و دستیابی روسیه به سرزمین‌های وسیعی منجر گردید. با این حال بار دیگر آتش جنگ این دو کشور در سال‌های پایانی این قرن، فروزان گردید و به دنبال جنگ بین دولت عثمانی و روسیه که از سال 1787 آغاز شده بود، درگیری‌های خونینی در اروپا روی داد. در این میان با اینکه چندین بار مذاکرات صلح صورت گرفت اما نتیجه‌ای از مذاکرات به دست نیامد. در نهایت پیشنهاد صلحی از جانب امپراتوری عثمانی مطرح شد و مذاکرات صلح بار دیگر از سرگرفته شد تا اینکه در اوت 1791م، روسیه متارکه جنگ به مدت هشت ماه را به صورت مشروط پذیرفت. پس از آن، این مذاکرات ادامه یافت. و پس از پانزده جلسه، در نهایت در نهم ژانویه 1792م پیمان صلح "یاشی" بین عثمانی و روسیه امضا شد که به تبع آن دولت عثمانی سرزمین‌های وسیعی را از دست داد. با امضای این قرارداد، جنگ‌های اروپا در قرن هجدهم میلادی خاتمه یافت.